

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum XVII. Nullus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62482)

NOtandum unicum. Jus Patronatus per se emi, sive aliter pro re temporali comparari non potest, adeo ut talis contractus ipso jure irritus sit, uti etiam docui in c. qui 6. hoc tit. Ratio est, quia Jus Patronatus est quid annexum spiritali beneficio, imò secundum se, & intrinsecè est jus quoddam spirituale, quippe tendens ad spiritualem præsentationis effectum non minus, quam jus eligendi, uti docui l. 4. tr. ult. c. ult. n. 61. ergo pretio temporali æstimari non potest.

2 Cur autem Jus Patronatus accessoriè unà cum fundo, cui annexum est, vendi possit, uti docui in c. cum saculum 13. hoc tit. non autem per se, & seorsum, rationem dat *Abbas*, quia si Patronatus accessoriè vendatur, non venit in æstimationem, seu emptionem. Ex quo colligis, si ratione connexi Juris Patronatus fundus pluri vendatur, adeoque pars pretij detur pro Jure Patronatus, contractum irritum, & simoniacum esse quoad illam pretij partem. Veruntamen cum Jus Patronatus temporales aliquas commoditates per se pretio æstimabiles annexas habeat, quemadmodum & Ecclesiastica beneficia, & officia, ideò probabile est, horum venditionem, & emptionem irritam quidem esse spectato jure Ecclesiastico, atque per sententiam ita declarandum, prout hic dicitur; attamen spectato jure naturali, & in foro conscientie, si per judicis sententiam contractus non rescindatur, eum, qui pro dato Jure Patronatus, vel resignato alteri beneficio pretium accipit, ad restitutionem non obligari, uti docui in cit. cap. ult. n. 82. & 83.

CAPITULUM XVII.

Nullus.

PARAPHRASIS.

Decimas Ecclesiasticas, & quæcumque juris Ecclesiastici spiritalia sunt, Laicus sine Episcopi concessionem non potest conferre monasterijs, Sin autem Episcopus ob

improbritatem, vel avaritiâ consentire solit, Romano Pontifici nuntietur, utrum ejus licentiâ donatio fiat. Prior pars c. habetur etiam c. cum Laicis 10. c. cura 11. hoc tit.

SUMMARIUM.

Prælato negante licentiam irrationabiliter, ad eundem est ejus Superior intermedius.

NOtandum unicum. Si Prælati à se positam licentiam, cum ratio utilitatis, aut necessitatis urget, irrationabiliter neget, ad eundem est ejus immediatus Superior. Ita *Innoc. hic, & And. n. 3, Barbosa n. 1*. Nec obstat, quòd hic ad eundem fuerit non Archiepiscopus, sed Papa, quia Episcopus iste erat exemptus, uti testatur *Quarantia in Bullar. v. Archiepiscopi auctoritate 19, n. 21*. Sin autem Episcopus exemptus non sit, adiri possit Archiepiscopus, non ut Episcopi negligentiam supplendo, licentiam, & auctoritatem præstet (quia Metropolitani non supplet negligentiam Coepiscoporum, nec jurisdictionibus se immisceat, nisi in casibus in jure expressis, uti docui in *disq. de jurisdic. con. 80*.) sed ut Episcopus, quippe sibi subditum ad officium exequendum compellat, uti ibidem dixi, & tradit hic *Abbas n. 2*. Sin autem negotium subditum sit Superiori, & inferior, seu subordinata Prælati, vel officialis licentiam irrationabiliter neget, tunc adiri potest Superior, ut vel ipsemet licentiam det, vel intermedium adigat ad dandum.

CAPITULUM XVIII.

Significasti.

PARAPHRASIS.

Si Episcopo hujus Diocesis post promotionem suam Ecclesiarum Patroni, sitarum in altera Diocesi, jus præsentationis in eisdem committant, nomine Cathedralis Ecclesie suæ, tunc præsentati ab Episcopo